

ВИШЕ ОД ВЕСТИ

Зрна & громаде

(АВГУСТ 2005)

(Апел.)

Патријарх српски Павле упутио апел јавности за заштиту породице др Радована Караџића, која је изложена дуготрајном узнемиравању, злостављању, незаконитом лишавању слободе, па и угрожавању саме егзистенције. „Као духовник и пастир свих хришћанских душа које ми је Бог поверио на старање и бригу, дужан сам да упозорим моћне стране чиниоце, за које верујем да су такође хришћани, да се не сме уцењивати, злостављати и кажњавати цела породица због оптужби на рачун једног њеног члана.”

(Светопрђе.)

Македонске власти и даље држе заточеног архиепископа охридског и митрополита

скопског Јована (Вранишковског), јединог канонски признатог православног поглавара у тој земљи. Крив због служења литургије на свом поседу и крштавања детета у цркви, што је оквалификовано као „распиривање верске, националне и расне мржње, раздора и нетрпељивости”, архиепископ је осуђен кумулативно на две и по године робије, ошишан, обријан и послат на издржавање казне. „Пресуда архиепископу Јовану, признатом од свих помесних православних цркава, представља пресуду васељенском православлу”, саопштио је Свети архијерејски синод СПЦ. „Позивамо државне органе Републике Македоније да одустану од овог безумног чина који само баца непоправљиву лажу на ту исту државу пред Богом, правдом и међународном јавношћу.”

Осуди овог неразумног чина македонских власти придружили су се челници католичке и исламске заједнице у Србији, Влада Србије, готово све политичке партије и велики број угледника у земљи и иностранству

(Реципроцитет.)

Власт у Србији нема стратегију за заштиту националних и државних интереса у приватизацији, изјавио је Небојша Човић, бивши потпредседник Владе и председник Социјалдемократске партије.

„Затражићемо да се отвори документација и да се види како се одвијала приватизација, ко је ту посредовао, ко је за кога радио, ко је шта обећавао и ко је шта и како узимао. Најновији покушај преузимања ‚Тозе Марковића‘ од стране хрватске фирме, иза које у сенци стоји хрватски председник Месић, само показује да наша држава нема никакву привредну и националну стратегију и да није у стању да заштити сопствене интересе”, рекао је Човић. „Биће веома интересантно када се утврди колико је најбоље земље у Србији продато Хрватима за смешне паре! За то време, Хрвати имају закон који онемогућава да држављанин СЦГ буде власник ма каквог добра у тој земљи. Хитно нам је потребан закон о реципроцитету. Третман према хрватским и осталим бизнисменима у Србији, дакле, требало би да буде исти као третман српских пословних људи у тим земљама. Примера ради, покушај ‚Делте‘ да почетком ове године преузме већински пакет акција хрватске ‚Подравке‘ спречен је одмах на почетку. Срби тамо ништа не могу да купе, чак ни трафику. Додуше, Хрвати то не кажу отворено, већ то спречавају најразличитијим бирократским баријерама и организованом медијском хистеријом.”

(Ситнина.)

Анте Жужул, власник загребачке „Школске књиге”, према објављеним информацијама, купио је некад угледну београдску издавачку кућу БИГЗ „за смешно мале паре”. Само 2.480 квадратних метара ове фирме у центру Београда вреди четири до пет пута више него што је Жужул платио за цео БИГЗ. Како? „О каквом је човеку реч најбоље говори чињеница да је директор „Народне књиге” пре пет година прекинуо сарадњу са Жужулом, јер овај није дао да се српске књиге продају по Загребу”, известиле су дневне новине.

(Ажурност.)

Држава Србија је прошле године из буџета платила камате на дуг од 1,5 милијарди долара кредита за предузећа на Косову и Метохији, пише Глас јавности.

(Инструкције.)

Министарство иностраних послова Црне Горе (шверц спада у унутрашње послове) доставило је 15. фебруара ове године кабинетима председника Владе Ђукановића и Скупштине Кривокапића Анализу медијске сцене у Црној Гори у години у којој треба начинити одлучујуће кораке на путу ка државној самосталности.

Како наводи штампа, анонимни аутор Анализе објашњава да је „само један успех фудбалске или одбојкашке репрезентације или певача из Србије довољан да се готово

80 одсто становништва Црне Горе идентификује са њима, да им се диви, да слави њихов успех као успех заједничке државе". Стога ова мудра анализа тражи од Ђукановића да се успеси државне репрезентације СЦГ не представљају као „наши” него комшијски, као на пример хрватски, или македонски, или албански. Следећи ову анализу „стручњака”, Ранко Кривокапић је упутио знамениту честитку искључиво ватерполистима из Црне Горе, у тренутку кад је репрезентација СЦГ била на највишем месту победничког постоља, и још једном премерио сопствену трагикомичност.

(Неефикасност.)

У последњих пет деценија природни прираштај у Црној Гори опао је за 60 одсто, а број рођених за 25 одсто. Према истраживању Завода за статистику Црне Горе, стопа природног прираштаја 1991. износила је 9,7 одсто, а 2003. само 4,3 одсто. Просечна старост црногорског становништва тренутно износи 34,5 година, што Црногорце, према стандардима УН, сврстава у категорију „врло старе”.

Али, реално, разлога за забринутост нема. Све ће то процветати чим се одвоје од Србије (и, можда, припоје Албанији).

(Крштење.)

Филмски режисер Емир Кустурица крштен је у манастиру Савина у Херцег Новом. У извештајима дневне штампе и агенција не наводи се име које је Кустурица добио. Незванично, Емир се сада у црквеним књигама зове Немања.

(Дрога.)

У последњих десет година број наркомана у Русији је повећан девет пута и сада премашује 6 милиона. Према званичним подацима, укупни обим нарко-тржишта у Русији процењује се на 10 до 15 милијарди долара годишње.

(Јаја.)

„Ма какав притисак домаћег терена, бре! Требало би да будемо опуштени и да имамо ,ону ствар'. Па, ми смо најбољи!” изјавио је кошаркаш Милан Гуровић пред почетак припрема репрезентације за предстојеће Европско првенство у Београду.

(Краљ.)

Миле Лојпур, некрунисани краљ београдских игранки и један од првих који су на нашим просторима свирали рокенрол, преминуо је 29. јула у Градској болници у Београду, од последица срчаног удара. Имао је 75 година

(Импресије.)

„Имп्रेसиониран сам начином на који смо Дино Рађа и ја дочекани у Београду. Прошло је четрнаест година откако сам последњи пут отишао из Београда. Како сам испраћен, тако сам данас дочекан”, изјавио је славни кошаркаш Тони Кукоч, након учешћа на величанственом опроштају Александра Ђорђевића у београдском „Пиониру”.

(Прорачун.)

Према проценама дневног листа Курир, у Савско језеро се током дана викенда улије 60.000 литара мокраће купача. Надлежни тврде да је вода првокласна и да нема разлога за забринутост. <

ПОВОДОМ СПОРАЗУМА СА НАТО-ПАКТОМ КОЈИ ЈЕ ПОТПИСАО ВУК ДРАШКОВИЋ

СПОразум

Садржај спорног документа омогућава НАТО-у практично све оно што Србија у Рамбујеу, чак ни под претњом ратом и бомбардовањем, није могла да прихвати

Циркус настао поводом потписивања спорног „споразума о проласку НАТО-снага преко територије СЦГ” само је још једном осветлио размере урушености и неозбиљности државе. Игра жмурке и необавештености између најодговорнијих функционера није донела битна разјашњења нити наговестила поправљање учињене штете. Вук Драшковић, који је у својству министра спољних послова потписао спорни документ, заједно са генералним секретаром НАТО-а Јап де Хоп Схефером, тврди да је процедура потпуно испоштована и да је Влада Србије благовремено консултована о свему.

„Разумљиво је хистерично реаговање на споразум оних снага у Србији које су против укључења наше државе у Партнерство за мир и ЕУ, јер те снаге желе обнову сукоба са светом”, рекао је Драшковић.

Влада Србије, међутим, у више наврата је званично демантовала министра спољних послова државне заједнице СЦГ (чија странка је и у самој Влади Србије).

„Влада Србије није дала сагласност нити је уопште разматрала споразум са НАТОом, јер је са споразумом упозната тек пошто је потписан. Радна група у којој су били именовани представници Владе никада се није састала, па самим тим није ни могла да усагласи споразум”, саопштила је Властина канцеларија за сарадњу са медијима. „Нетачан је навод да је председник Владе пре потписивања био упознат са Споразумом. Погрешно је наведено и да Влада Србије према члану 19 може да суспендује важење споразума, јер се у том члану и уопште у целом споразуму Влада Србије и не помиње.”

Један од надлежних у Влади Србије, министар правде Зоран Стојковић, изјавио је:

„Одговорно тврдим да ни једно министарство, па ни сама Влада, све до потписивања нису видели тај документ. Својевремено смо имали у рукама један нацрт тог споразума, али смо оценили да он није добар и да је потребна његова потпуна ревизија.”

Стојковић је додао да се у Србији „суочавамо са великим неистинама, па и мржњом, који у ствари иду у свет одавде, па се отуда враћају нама”.

Писаном изјавом огласио се и председник Србије Борис Тадић, упозоравајући да је ова јавна полемика штетна.

Аналитичари тврде, међутим, да је штетно пре свега оно што је министар Драшковић потписао. Садржај „споразума” омогућава НАТО-у практично све оно што Србија у Рамбујеу, чак ни под претњом ратом и бомбардовањем, није могла да прихвати: слободно вршљање страних трупа по целој земљи, бесплатно коришћење ресурса, имунитет страних војника пред нашим судовима чак и у случајевима најтежих кривичних дела, и тако редом.

„Потпуно је неприхватљива квалификација да је овај уговор једна врста капитулације. Ако говоримо о капитулацији, она је потписана Кумановским споразумом. Ово је процес сарадње”, поентирао је потпредседник Владе Србије Мирољуб Лабус, један од кључних људи ММФ-овог лобија у Србији.

Потписани споразум требало би да ратификује Скупштина СЦГ, али, како тврди министар одбране Првослав Давинић, „он се може применити и пре ратификације”. <

Петар Ћирић